

Zaaknummer 18.267

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 26 november 2018 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing d.d. 17 augustus 2018 van de examencommissie Erasmus MC, hierna: verweerder.

I. Ontstaan en loop van het geding

Mr. S. Scheimann heeft namens appellant bij e-mail van 22 september 2018 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 17 augustus 2018, tegen het resultaat van het coschap Heelkunde van 30 mei 2018, begeleid met een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening. Het verzoek van het treffen van een voorlopige voorziening is op 19 oktober 2018 door de voorzitter van het college toegewezen. Op 16 oktober 2018 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 26 november 2018. Appellant is ter zitting verschenen en werd vertegenwoordigd door zijn gemachtigde..... Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door, respectievelijk lid en secretaris.

II. Motivering

1. Appellant stelt zich op het standpunt dat het bestreden besluit van verweerder in strijd is met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, te weten het zorgvuldigheids-, rechtszekerheids- en motiveringsbeginsel.

Appellant heeft een onvoldoende resultaat behaald voor het coschap Heelkunde; appellant heeft het cijfer 5,0 behaald. Appellant stelt – kort samengevat – dat de deelbeoordelingen van het coschap subjectief, deels aantoonbaar onjuist, tegenstrijdig en mogelijk bevoordeeld zijn. Volgens appellant strookt het onvoldoende resultaat niet met de studieresultaten die appellant in het verleden heeft behaald; appellant heeft goede resultaten behaald voor voorgaande coschappen, en heeft een onderzoeksaanbod ontvangen tijdens zijn coschap Heelkunde van een plastisch chirurg van het Albert Schweitzer ziekenhuis.

Volgens appellant strookt de mondelinge feedback niet met de negatieve schriftelijke feedback waardoor hij zich niet tijdig hiernaar heeft kunnen handelen. Appellant verwijst in dit verband naar een uitspraak van het college en is van mening dat de feedback eerder met hem had moeten worden gedeeld (zaaknummer 14.144). Appellant stelt verder dat de beoordeling rekenkundig onjuist is: 7x 'op niveau' en 4x 'twijfelachtig' kan volgens appellant niet leiden tot een onvoldoende resultaat. Dat appellant terecht een puntaftrek heeft gekregen van de eindbeoordelaar, omdat zijn kennis niet op niveau zou zijn bestrijdt appellant met klem; de eindbeoordelaar zou namelijk in zijn deelbeoordeling het kennisniveau van appellant 'op niveau' hebben gescoord en bovendien heeft appellant als enige mede coassistent van het Albert Schweitzer de kennistoets van het coschap behaald. Appellant heeft verder een andere lezing van de 'serieuze incidenten' die

zijn genoemd door verweerder. Appellant is van mening dat er blijk is van vooringenomenheid en dat zijn etnische en culturele achtergrond mogelijk een rol heeft gespeeld; appellant licht toe dat er incidenten zijn geweest die hij voor ontvangen van het onvoldoende resultaat heeft gemeld aan de assistent onderwijscoördinator chirurgie.

Appellant is van mening dat de eindbeoordelaar geen punt had mogen aftrekken van het cijfer voor het coschap. Volgens bijlage 2 van de Regels en Richtlijnen van de examencommissie 2017-2018 (hierna: Regels en Richtlijnen) wordt:

- het *eindcijfer* 5 toegekend wanneer een student 'beneden niveau' scoort voor de rol 'medisch deskundige' of meer andere rollen 'beneden niveau' scoort; en
- kan een resultaat van 1 of meerdere rollen 'twijfel' niet resulteren in een onvoldoende *eindbeoordeling*.

Nu appellant voor geen enkele competentie 'beneden niveau' heeft gescoord en de beoordeling 'twijfel' ook niet kan resulteren in een onvoldoende eindbeoordeling, kan er volgens hem ook geen eindcijfer 5 worden toegekend. Bijlage 2 van de Regels en Richtlijnen is volgens appellant niet multi-interpretabel. Volgens appellant is niet gemotiveerd waarom verweerder van mening is dat het cijfer correct en zorgvuldig tot stand is gekomen en waarom appellant niet door medische specialisten is beoordeeld, maar door arts-assistenten. Er zou verder volgens appellant ook een schending zijn van hoor- en wederhoor omdat de aanvullingen en aanbevelingen van de arts-assistenten pas recentelijk aan appellant zijn medegedeeld.

2. Verweerder voert aan dat zij niet heeft kunnen constateren dat de beoordeling van het coschap Heelkunde onjuist of onzorgvuldig tot stand is gekomen.

Ten aanzien van de ontvankelijkheid voert verweerder aan dat het beroep niet tijdig is ingediend en derhalve niet-ontvankelijk dient te worden verklaard. De beoordeling van het coschap is namelijk bij besluit van 20 juli 2018 vastgesteld. Per abuis heeft verweerder een beroepsclausule onder de brief van 17 augustus 2018 gezet. Indien het college van mening is dat het beroep ontvankelijk is voert verweerder het volgende inhoudelijke verweer.

Dat de schriftelijke feedback te laat zou zijn ontvangen betwist verweerder. Volgens verweerder kan een beoordeling ingevuld worden wanneer een formulier door een student wordt klaargezet conform artikel 4.1.24 Bijgestelde richtlijnen voor de regeling van de positie studenten geneeskunde in de praktijk (hierna: Bijgestelde richtlijnen). Wanneer dit niet (tijdig) wordt klaargezet, kan er ook geen feedback worden ingevuld. Verweerder voert aan dat appellant zijn formulier drie weken na de TTB1 heeft klaargezet waardoor de feedback niet eerder kon worden ingevuld. Verweerder voert verder aan dat gedurende het coschap wel gesprekken hebben plaatsgevonden met appellant waar hem de feedback is medegedeeld.

Verweerder bestrijdt met klem dat er vooringenomenheid was bij de beoordelaars bij de beoordeling van het coschap. Verweerder acht het opmerkelijk dat appellant aanvoert dat de beoordeling van de eindbeoordelaar mogelijk bevooroordeeld is, terwijl zijn deelbeoordeling het meest positief was van alle deelbeoordelingen. Verweerder licht toe dat er serieuze incidenten zijn geweest die van invloed zijn geweest op het cijfer; zo zou appellant onder andere zonder toestemming een echo hebben aangevraagd.

Verweerder licht toe dat het cijfer op grond van Bijlage 2 van de Regels en Richtlijnen tot stand is gekomen. In het geval alle rollen 'op niveau' zijn wordt het *eindcijfer* 6.5 toegekend. Indien niet alle rollen 'op niveau' zijn, wordt door het systeem EPASS aanpassingen gedaan op het cijfer. Appellant heeft voor drie rollen 'op niveau' en voor drie rollen 'twijfelachtig' behaald. Dit betekent een puntaftrek van 0.75 (3×-0.25). Vervolgens komt (na puntenaftrek) een *adviescijfer/eindcijfer* uit EPASS (5,75) en kan de eindbeoordelaar het *adviescijfer/eindcijfer* met 1 punt naar boven of beneden aanpassen. De eindbeoordelaar heeft het *adviescijfer* met 1 punt naar beneden aangepast. Verweerder licht ter zitting toe dat met de passage

‘dat het resultaat van aftrek voor een beoordeling twijfelachtig nooit kan resulteren in een onvoldoende eindbeoordeling’ het *adviescijfer* uit EPASS wordt bedoeld. Het *adviescijfer* was 5,75 en dus geen onvoldoende waarmee wel werd voldaan aan het bepaalde in Bijlage 2 van de Regels en Richtlijnen.

De begrippen dienen volgens verweerder in de juiste context te worden gelezen en dit betekent dat de begrippen *eindbeoordeling* en *eindcijfer* in bijlage 2 ook synoniem (kunnen) zijn van het begrip *adviescijfer*.

De beoordeling (en het puntaftrek) van de eindbeoordelaar is naar het oordeel van verweerder zorgvuldig tot stand gekomen. Verweerder wijst in dit verband onder andere naar de nadere toelichting van de eindbeoordelaar van 6 november 2018. Ook zou de beoordeling eerder mondeling aan appellant zijn toegelicht. Desgevraagd licht verweerder toe dat studenten inderdaad door medische specialisten dienen te worden beoordeeld, maar dat in de praktijk deze taak gedeeltelijk is gemandateerd aan arts-assistenten die onder de verantwoordelijkheid van een medisch specialist appellant beoordelen. Echter, de eindbeoordelaar, die medisch specialist is, blijft (eind)verantwoordelijk.

Dat appellant in het verleden goede resultaten heeft behaald voor coschappen is naar het oordeel van verweerder geen garantie dat appellant ook het coschap Heelkunde met een goede resultaat afrondt. Elk coschap wordt zelfstandig en onafhankelijk van voorgaande coschappen beoordeeld.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Ten aanzien van de ontvankelijkheid overweegt het college als volgt. Nu verweerder het bericht van appellant van 2 juli en 17 juli 2018 niet tijdig heeft doorgestuurd aan het college, dan wel appellant niet heeft gewezen op de beroepsmogelijkheid bij het college en zelf een besluit heeft genomen op het verzoek, is het college van mening dat de termijnverschoning verschoonbaar dient te worden geacht. Het college is van mening dat nu appellant in beroep komt tegen het besluit van 17 augustus 2018, het beroep tijdig is ingediend.

Met betrekking tot de beoordeling van een coschap merkt het college allereerst op dat een dergelijke beoordeling een discretionaire bevoegdheid is van de daartoe aangewezen examinerator/eindbeoordelaar. De beoordelingsbeslissing van de eindbeoordelaar - aan het coschap Heelkunde werd het cijfer 5,0 toegekend - kan slechts marginaal door het college worden getoetst. Het college heeft na te gaan of de eindbeoordelaar in redelijkheid tot het gegeven oordeel heeft kunnen komen zonder in strijd te komen met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel.

Het college heeft niet kunnen vaststellen dat de (eind)beoordelaar(s) onzorgvuldig heeft/hebben gehandeld als gevolg waarvan de beslissing van de eindbeoordelaar geen stand zou kunnen houden. De deelbeoordelingen en het puntaftrek door de eindbeoordelaar is naar het oordeel van het college voldoende gemotiveerd. Het college stelt vast dat een aantal deelbeoordelingen niet direct door medische specialisten tot stand zijn gekomen, maar hieraan dient naar het oordeel van het college niet de conclusie te worden verbonden die appellant hieraan verbindt. De deelbeoordelingen zijn immers onder verantwoordelijkheid van een medisch specialist (eindbeoordelaar) tot stand gekomen, die tevens eindverantwoordelijk is voor het eindoordeel. Voor de twijfel die appellant lijkt te hebben bij de objectiviteit van de beoordelaars stelt het college vast dat dit uitsluitend is gebaseerd op vermoedens. Appellant heeft geen concrete aanknopingspunten naar voren gebracht op grond waarvan twijfel kan bestaan dat de beoordeling niet op basis van objectieve maatstaven tot stand is gekomen. Daarbij neemt het college in aanmerking dat de deelbeoordeling van de eindbeoordelaar - die volgens appellant blijkt zou hebben gegeven van vooringenomenheid - juist het meest positief was van alle deelbeoordelingen.

Appellant heeft aangevoerd dat hij gedurende het coschap nauwelijks inhoudelijke negatieve feedback heeft ontvangen. Het college is van oordeel dat appellant op basis van het gestelde in de Bijgestelde richtlijnen zelf een actieve houding diende aan te nemen en zelf tijdig om feedback had moeten verzoeken.

Ten aanzien van de totstandkoming van het cijfer van het coschap stelt het college voorop dat hetgeen staat in Bijlage 2 Regels en Richtlijnen geen schoonheidsprijs verdient. Echter, naar het oordeel van het college is voldoende duidelijk hoe het cijfer van appellant tot stand is gekomen en dat de term 'eindbeoordeling' in deze context slaat op het 'adviescijfer' uit EPASS en niet – zoals door appellant aangevoerd – op het resultaat voor het coschap. Dit wordt naar het oordeel van het college bevestigd doordat in EPASS altijd een adviescijfer wordt geproduceerd dat kan worden bijgesteld.

Er zijn naar het oordeel van het college door appellant voor het overige geen argumenten aangevoerd die ertoe zouden behoren te leiden dat het bestreden besluit niet zorgvuldig tot stand is gekomen.

Het college is alles afwegende en het geheel overziende van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.